



Statsforvalteren i Troms og Finnmark

Romssa ja Finnmárkku stáhtahálddašeaddji
Tromssan ja Finmarkun staatinhallittija

Vår dato:

28.06.2024

Vår referanse

2024/6286

Deres dato:

Deres referanse

BODØ KOMMUNE

Telefonnummer til saksbehandler

Jan-Peder Andreassen, 77642040

Krav om lovlighetskontroll av Bodø bystyres vedtak i PS sak 24/26 - Barnehage - og skolebehovsplan 2024 - 2034

Vi viser til Digitaliserings- og forvaltningsdepartementets brev 3. juni 2024 der Statsforvalteren i Troms og Finnmark er oppnevnt som settestatsforvalter til å behandle kravet om lovlighetskontroll som er rettet mot Bodø Bystyres vedtak i PS sak 24/26.

Lovlighetsklagen tas til følge.

Bodø bystyrets vedtak i PS sak 24/26 oppheves som følge av ugyldighet

Sakens bakgrunn:

Bodø bystyre behandlet i sitt møte 21. mars 2024, som PS sak 24/26 «Barnehage- og skolebehovsplan for Bodø kommune 2024-2034». Vedtaket lyder:

Følgende tiltak gjennomføres i planperioden:

Skole:

- Østbyen skole opprettholdes. Det gjennomføres nødvendig vedlikehold (som kategori Cbygg) frem til det blir behov for å etablere en ny sentrumsnær skole, som følge av befolkningsvekst og ny bydel.
- Flytte ungdomstrinnet i Bodøsjøen til Bankgata ungdomsskole og Alstad ungdomsskole innen 1/8-25. Det opprettes ikke et midlertidig ungdomstrinn på Mørkvedmarka skole.
- Flytte ungdomstrinnet i Saltstraumen til Tverlandet fra 1/8-24.
- Bystyret ber kommunedirektøren om å se på videre drift av Alstad barneskole opp mot videre drift av Hunstad barneskole. Det utarbeides et høringsutkast som viser



konsekvensene av nedleggelse av hhv Alstad barneskole og Hunstad barneskole for de berørte skolekretsene og kommunen som helhet. Kommunedirektøren får i oppdrag å sende utkastet på høring, som skal være gjennomført innen utgangen av juni 2024. Det fremmes en sak for bystyret i september 2024 som foreslår ulike alternativer for nedleggelse av en av skolene innen 1.8.2025.

5. Bystyret forutsetter at det i størst mulig grad prioriteres å fylle opp nye eller nyoppussede skolebygg i fastsetting av skolekretser.

Barnehage

1. Gjæran barnehage avd. Messiosen legges ned innen 15/8-24.
2. Bjerkenga Miljøbarnehage legges ned innen 14/8-25.
3. Saltstraumen barnehage flyttes til skolen (oppvekstsenter) snarest mulig etter at ungdomstrinnet er flyttet.
4. Rensåsen barnehage videreføres inntil bystyret har mottatt en grundigere utredning som ser på stordriftsfordeler opp mot dagens modell med flere små barnehager. Saken legges frem for bystyret til junimøtet 2024. Endringer skal skje innen 14/8-25.

Følgende tiltak utredes nærmere i 2024 med sikte på effektivering til skolestart 2025:

Skole

1. Drift og lokalisering av Alberthaugen skole skal utredes nærmere. Det forutsettes at det tas hensyn til skolens egenart og at skolen ikke samlokaliseres med en annen skole.
2. Samordne skoledriften i Skjerstad og Misvær mht. kompetanse, ledelse og lokalisering.
3. Samordne kompetanse og ledelse av skolen i Væran med større skole.
4. Samordne kompetanse og ledelse av Kjerringøy oppvekstsenter med større skole.
5. Utrede fremtidig driftsmodell av Bodø naturskole.
6. Omgjøre Saltvern til barneskole og Rønvik til ungdomsskole, herunder framtidig løsning for Fellesskapet. I saken skal det vurderes om Løpsmark ungdomstrinn skal flyttes til Rønvik skole.
7. I større grad rendyrke barneskoler (1-7) og ungdomsskoler (8-10) som separate enheter i framtidig skolestruktur. Tiltak skal foreslås i tråd med dette.
8. Utrede hvordan Bodø kommune kan utvikle utearealer slik at det kan brukes til variert undervisning.

Barnehage

1. Nedlegging av Stokkvika barnehage.
2. Bygningmessig samlokalisering av skole og barnehage på Kjerringøy

Det er fremmet krav om lovlighetskontroll av bystyrets vedtak fra bystyrerepresentantene Ann-Kristin Moldjord, Synnøve Pettersen, Andreas Tymi, Håkon Andreas Møller, Bente Haukås, Alexander Rosvold og Lisa Marie Marshall i brev datert 11.april 2024. Lovlighetsklagen er omfattende, og Statsforvalteren finner det hensiktsmessig å gjengi klagenes egen oppsummering av innholdet i klagen:

Undertegnede representanter har vist i denne anmodningen om lovlighetskontroll at det potensielt er svært mange relevante lover, forskrifter, avtaler, rundskriv og veiledere som ikke er fulgt i prosessen, behandlingen og vedtakene i denne saken. Gjennomgående og overordnet gjelder det spesielt hensynet til barnets beste og kommuneloven § 13-1 tredje ledd om forsvarlig utredning, men det er også en rekke andre elementer. Mange av dem har



vi spesifisert i denne anmodningen om lovlighetskontroll, men vi må også be om at Statsforvalteren på eget initiativ gjennomgår om det kan gjelde enda mer. Saken har potensielt store og ugjenkallelige konsekvenser for barn, foresatte, ansatte, nærmiljø og samfunnet i Bodø kommune og det er avgjørende at vedtak i slike saker må gjennomgås og vurderes svært grundig av uavhengige instanser, for å sikre at alt er gjort på en lovlig og redelig måte.

Vi ber om at vedtaket i PS 24/26 Barnehage- og skolebehovsplan for Bodø kommune 2024-2034 kjennes ugyldig, og at nedleggelse av barnehager og skoler basert på denne prosessen, denne planen og dette vedtaket stanses.

Lovlighetsklagen ble underinstansbehandlet av Bodø Bystyres møte 16. mai 2024, der vedtaket i sak PS 24/26 ble opprettholdt.

Saken er etter dette oversendt Statsforvalteren for videre klagebehandling.

Statsforvalteren har også mottatt en anmodning om å foreta lovlighetskontroll av bystyrets vedtak i sak PS 24/26 fra FAU-leder ved Hunstad barneskole. Anmodningen inneholder i all hovedsak de samme anførsler som fremkommer av kravet om lovlighetskontroll som skal undergis behandling her.

Statsforvalterens vurdering:

Vilkår og rammer for lovlighetskontrollen

Det følger av kommuneloven § 27-1 at tre eller flere medlemmer av kommunestyret sammen kan kreve at departementet kontrollerer om et vedtak er lovlig. Kommunal- og distriktsdepartementet har delegert denne myndigheten til Statsforvalteren.

Fristen for å kreve lovlighetskontroll er tre uker fra vedtaket ble truffet. Krav om lovlighetskontroll må settes frem for organet som traff vedtaket. Lovforarbeidene presiserer at organet skal vurdere vedtaket på nytt. Statsforvalteren legger til grunn at klagen er fremsatt innenfor fristen på tre uker. Av kommuneloven § 27-2 fremgår det nærmere hvilke vedtak som kan lovlighetskontrolleres. Dette gjelder blant annet endelige vedtak som er truffet av folkevalgt organ eller den kommunale administrasjonen.

Av kommuneloven § 27-3 fremgår det at ved lovlighetskontroll skal statsforvalteren ta stilling til om vedtaket har et lovlig innhold, om det er truffet av noen som har myndighet til å treffe slikt vedtak og om det har blitt til på lovlig måte. Lovlighetskontrollen kan likevel begrenses til de anførsler som er tatt opp i saken. Statsforvalteren har ikke myndighet til å overprøve kommunens skjønnsutøvelse. Hverken kommunens politiske vurderinger eller hensiktsmessigheten av en avgjørelse er gjenstand for lovlighetskontroll. Statsforvalteren har heller ikke myndighet til å treffe nytt vedtak i saken. Dersom vi finner at det er gjort feil som fører til at vedtaket er ugyldig, oppheves vedtaket. Det er dessuten grunn til å understreke at feil ved saksbehandlingen ikke automatisk medfører at avgjørelsen er ugyldig. Dersom feilen ikke kan antas å ha fått innvirkning på sakens utfall, vil avgjørelsen likevel være gyldig, jf. prinsippet som er lovfestet i forvaltningsloven § 41.

Statsforvalteren legger til grunn at lovlighetsklagene er fremmet innen lovens frist på tre uker og at representantene som har fremmet kravet om lovlighetskontroll er klageberettiget.



Nærmere om de rettslige rammene for endring av skolestruktur

Hverken opplæringsloven eller annet regelverk har bestemmelser som regulerer nedleggelse eller opprettelse av en skole. Nærskoleprinsippet i § 8-1 oppstiller heller ikke noe forbud mot å legge ned skoler i en del av kommunen. Bestemmelsen må forstås slik at en elev har rett til å gå på den til enhver tid nærmeste skole i kommunen, eller som vedkommende sokner til.

Statsforvalteren viser til at avgjørelser om skolestruktur ligger innenfor kjerneområdet av den kommunale handlefriheten. Slike avgjørelser må bygge på kommunestyrets økonomiske, politiske og samfunnsmessige prioriteringer. Dette er presisert i rundskriv Udir-2-2012, om behandling av saker om skolenedleggelse og kretsgrenser, under punkt 2.

Utdanningsdirektoratet har i samme rundskriv redegjort nærmere for hvilke krav til saksbehandling direktoratet mener skal gjelde i denne type saker. Det fremgår her at kravene til saksforberedelse, utredning og begrunnelse som følger av forvaltningsloven kapittel IV og V ikke gjelder behandling av saker der det ikke skal treffes enkeltvedtak. Vedtak om skolestrukturendring som det foreliggende vil ikke utgjøre et enkeltvedtak i forvaltningslovens forstand. Et slikt vedtak vil heller ikke regnes som en forskrift, og omfattes da heller ikke av reglene om saksbehandling ved vedtak av forskrifter i fvl. kapittel VII. Dersom skolekretsgrensens skal endres som følge av endring av skolestruktur, vil slike endringer måtte følge forvaltningslovens saksbehandlingsregler som gjelder for forskrifter.

Spørsmålet om en sak som er ført opp på dagsordenen til et folkevalgt organ er tilstrekkelig utredet avgjøres i utgangspunktet av organet selv. Alminnelige ulovfestede krav til forsvarlig saksbehandling vil likevel gjelde. Dette innebærer blant annet et krav om at saken må være forsvarlig utredet før en avgjørelse blir tatt. Utdanningsdirektoratet har i ovennevnte rundskriv presisert at:

[s]pørsmål om skolestruktur og eventuelle kretsgrenser for skoler vil i stor grad berøre foreldre og nærmiljø. Skolens samarbeidsutvalg, alternativt foreldrerådet, bør derfor få anledning til å uttale seg når det gjelder vedtak om skolestruktur.

Andre som bør få anledning til å uttale seg i slike saker kan være:

- Fagforeningene for de ansatte ved skolen, grendelag og andre grupper og
- organisasjoner som kan ha interesse i saken
- Andre brukere av skolen som vil bli påvirket av en nedleggelse
- Andre brukerorganer ved skolene, for eksempel skolemiljøutvalg og elevråd
- Samarbeidsutvalg eller foreldreråd ved andre skoler som berøres

I en sak om skolenedleggelse betyr dette at kommunestyret skal ha rimelig kjennskap til synspunktene til de som berøres av nedleggelsen før et vedtak treffes.

Det finnes ikke lov- og forskriftsbestemte regler for hvor lang fristen for å uttale seg skal være i saker om skolestruktur. Den enkelte som skal uttale seg må imidlertid få tilstrekkelig tid til å forberede sin uttalelse. Justis- og beredskapsdepartementet har utarbeidet retningslinjer for forskriftsarbeid i kommunene. (...) Kommunene anbefales her å benytte to måneders høringsfrist. Utdanningsdirektoratet anbefaler at det sees hen til disse retningslinjene også når lokale forslag om endring av skolestruktur skal utarbeides.



Nærmere om de rettslige rammene for endring av barnehagestruktur

Den lovfestede plikten til å tilby barnehageplass, og dermed til å ha et tilstrekkelig antall barnehageplasser tilgjengelig i kommunen, kan oppfylles gjennom plasser i godkjent privat eller kommunal barnehage. Utover disse lovfestede pliktene, står kommunen som barnehagemyndighet relativt fritt til å beslutte hvordan barnehage tilbudet skal organiseres. Som barnehageeier plikter kommunen å følge de lovfestede kravene til drift og innhold som følger av barnehageloven.

Barnehageloven inneholder ikke særskilte regler om fremgangsmåten ved nedleggelse av kommunale barnehager. Av barnehageloven § 4 første til tredje avsnitt fremgår imidlertid at barnehager skal ha et foreldreråd og et samarbeidsutvalg for å sikre samarbeidet med barnets hjem. Foreldrerådet skal bestå av foreldrene/de foresatte til alle barna i barnehagen, og skal blant annet bidra til å fremme deres fellesinteresser. Samarbeidsutvalget skal bestå av både foreldre og ansatte, i tillegg kan barnehageeier være representert etter eget ønske. Utvalget skal være et rådgivende, kontaktskapende og samordnende organ.

I medhold av barnehageloven § 4 siste avsnitt plikter barnehageeier å legge frem saker av viktighet for foreldrerådet og samarbeidsutvalget. Av merknaden til bestemmelsen, se Ot. prp. nr. 72 (2004-05) s. 109, fremgår det at blant annet driftsendringer skal anses som saker av viktighet. Hensynet bak bestemmelsen er å sikre at foreldrerådet og samarbeidsutvalget skal kunne utføre sine oppgaver.

Et enkeltvedtak er en avgjørelse som treffes under utøving av offentlig myndighet og som gjelder rettigheter eller plikter til en eller flere bestemte personer, jf. forvaltningsloven § 2 bokstav b, jf. a. Beslutningen om nedleggelse av en barnehage kan imidlertid ikke anses som et enkeltvedtak. At avgjørelsen ikke er et enkeltvedtak, medfører at saksbehandlingsreglene som følger av forvaltningsloven kapittel IV til VI ikke får direkte anvendelse. Enkelte av bestemmelsene i disse kapitlene er likevel uttrykk for mer generelle, ulovfestede prinsipper som får anvendelse i all offentlig virksomhet, også ved utøvelse av den såkalte private autonomi.

Handlefriheten for kommunen vil dermed være begrenset av en del offentligrettslige skranker, både når det gjelder kompetanse, saksbehandling og innhold. Disse skrankene kan sammenfattes under det som omtales som god forvaltningsskikk. Dette vil blant annet gjelde de reglene om habilitet, veiledningsplikt, det ulovfestede kravet om forsvarlig saksbehandling, og myndighetsmisbrukslærens forbud mot usaklig forskjellsbehandling og vilkårlighet.

Likheter og ulikheter i vurderingstema ved endring av skole- og barnehagestruktur

Saker som gjelder nedleggelse av henholdsvis skoler og barnehager har flere likhetstrekk, men også enkelte sentrale ulikheter. Vi tenker da særlig på at man har lovfestet det såkalte «nærskoleprinsippet», altså at barn har rett til å gå på den skolen som ligger nærmest eller den skolen i nærmiljøet som de sokner til. Det samme gjelder ikke for barnehager, slik at det er større fleksibilitet i hvilke barnehager foreldrene kan velge å ha barna i. De har heller ikke en berettiget forventning om å få tildelt plass i en konkret barnehage.

Statsforvalteren viser videre til at konsekvensene en nedleggelse vil ha for barnehagebarn kan være forskjellig fra konsekvensene en skolenedleggelse vil kunne ha for skolebarn. Eksempler på dette kan være at i motsetning til skolebarn med lang reisevei til skolen har barnehagebarn ikke krav på offentlig skyss til barnehage med lang reisevei. Barnehagebarn tilbringer også hele «arbeidsdagen» i barnehagen, i motsetning til barn i skolen, som vil ha større fleksibilitet når det gjelder hvor lenge de



må oppholde seg på skolen. Geografisk nærhet mellom barnehage og hjem vil også kunne gjøre det enklere for barnehagebarn å ha venner og nettverk i sitt nærmiljø.

De saksbehandlingsprinsipper direktoratet viser til i rundskrivets punkt 3 er universelle, og kan ses hen til også ved nedleggelse av barnehager. Ett av de sentrale forvaltningsrettslige prinsipp som gjør seg gjeldende når forvaltningen treffer avgjørelser, er kravet om at en sak skal være tilstrekkelig opplyst før avgjørelse fattes. Kravet til å utrede og å vurdere hensynet til barnets beste, er to separate og selvstendige krav som fremgår av FNs barnekonvensjon. Dette er dermed både en del av utredningskravene og et lovpålagt hensyn ved skjønnsutøvelsen. Det er i forlengelsen av dette også et krav om at hvordan barnets beste er vurdert skal fremgå av begrunnelsen for vedtaket. Statsforvalteren vil i det følgende foreta en nærmere vurdering av om dette kravet er oppfylt, og da særskilt i forhold til de utredningskrav som følger av FNs barnekonvensjon.

Nærmere om saksbehandlingskravene som følger av FNs barnekonvensjon

FNs barnekonvensjon, gjort til norsk lov gjennom menneskerettsloven §§ 2 nr. 4, inneholder føringer for hvordan saker som angår barn skal behandles. Av konvensjonen art. 3 fremgår at barnets beste skal være et grunnleggende hensyn ved alle handlinger som berører barn. Plikten til å ta hensyn til barnets beste påhviler også administrative myndigheter ved behandlingen av saker som angår barn. Videre fremgår barnets rett til å bli hørt, enten direkte eller gjennom en representant, og plikten til å legge behørig vekt på barnets synspunkter av konvensjonen art. 12. Disse rettighetene er også nedfelt i grunnloven § 104.

Høyesterett har ved flere anledninger gjennomgått «barnets beste»-prinsippets betydning i enkeltsaker. I Rt. 2015 s. 93 avsnitt 65 er det vist til at:

«Artikkel 3 nr. 1 er også en prosedyrebestemmelse, i den forstand at avgjørelser som gjelder barn, både må vise at barnets interesser er identifisert, og hvordan de er veiet mot andre hensyn. I avsnitt 36-40 utdyper Barnekomiteen selve normen. Det fremgår at hensynet til barnet ikke er det eneste, og heller ikke alltid det avgjørende, jf. her også plenumsdommen i Rt. 2012 s. 1985 avsnitt 134-136. Men komiteen understreker at ved avveiningen mot andre interesser skal hensynet til barnets beste ha stor vekt – det er ikke bare ett av flere momenter i en helhetsvurdering: Barnets interesser skal danne utgangspunktet, løftes spesielt frem og stå i forgrunnen.»

Dette innebærer at kommunen først må avklare hva som er barnets beste. I Rt. 2015 s. 93 avsnitt 65, som er omtalt over, legger Høyesterett til grunn at «avgjørelser som gjelder barn, både må vise at barnets interesser er identifisert, og hvordan de er veiet mot andre hensyn.» For å kunne vise at barns interesser er identifisert, bør saksutredningen inneholde en beskrivelse av hvilken selvstendig vekt barnas egen mening er gitt og om barna er hørt, enten direkte eller gjennom en representant.

Det vil ofte være en god fremgangsmåte at det i utredningen først drøftes og konkluderes i spørsmålet om hva som er barnets beste. I denne drøftelsen må kommunen vise hvordan barnas egne innspill er hensyntatt og vurdert. Vi viser i denne forbindelse til Sivilombudets uttalelse i sak 2022/1621. Et minstekrav er at det tydelig fremgår at kommunen har foretatt en individuell og selvstendig barnets beste-vurdering. Også de andre hensynene i saken må identifiseres, og vekten av disse må beskrives. Avslutningsvis må hensynene som taler for endring av skole- eller barnehagestruktur, veies opp mot hensynene som taler mot. Er resultatet av disse avveiningene noe annet enn det som fremstår som barnets beste, bør det være tydelig hva som har vært avgjørende for konklusjonen.



Vurdering av om saksbehandlingskravene som følger av FNs barnekonvensjon er oppfylt

Det fremgår av sakens dokumenter at kommunen har gjennomført en omfattende høringsrunde. Så langt Statsforvalteren kan se, har de ulike gruppene som strukturendringene vil få konsekvenser for i all hovedsak vært gitt anledning til å uttale seg. Dette dokumenteres også av det omfattende antall høringssvar kommunen har mottatt på barnehage- og skolebehovsplanen.

Når det gjelder barn og unges interesser er Statsforvalteren likevel av den oppfatning at saksframlegget, og sakens øvrige dokumenter som dannet grunnlaget for bystyrets behandling, i liten grad inneholder samlede og lett tilgjengelige vurderinger som omhandler barnets beste. Selv om det er gjennomført en omfattende høringsrunde, fremstår det som uklart hvordan tilbakemeldingene fra barn og unge er hensyntatt i kommunens vurderinger. Dette gjelder både en nærmere drøfting og konklusjon om hva kommunen mener er barnets beste, og hvordan dette hensynet er vektet når kommunen har truffet sin avgjørelse.

De omfattende risikovurderingene som er gjennomført tar opp i seg flere forhold og interesser som berører barn og unge. Det er likevel vanskelig å identifisere hvordan risikovurderingene som gjelder barn og unges interesser har blitt brukt og vektlagt i kommunedirektørens samlede forslag til ny barnehage- og skolestruktur. Dette gjelder også resultatene fra ROS-analysene som ble gjennomført ved de skolene og barnehagene som ville bli sterkest berørt av strukturendringene. Statsforvalteren registrerer også at i den kommunale gruppen, som har foretatt risikovurderingene, har det ikke deltatt representanter som kan sies å ha et særskilt ansvar for å ivareta barn og unges interesser.

Andre relevante hensyn i saken er, slik Statsforvalteren vurderer det, grundig identifisert og beskrevet. Dette gjelder blant annet behovet for strukturendringer som følge av demografiendringer, kommuneøkonomi, teknisk standard på skole- og barnehagebygg, klima- og miljø, kompetanseutfordringer og en omfattende trafikkanalyse.

For å vise at barns interesser er identifisert, bør saksutredningen inneholde en beskrivelse av hvilken selvstendig vekt barnas egen mening er gitt samt om og hvordan barna er hørt, enten direkte eller gjennom representant. Det er vanskelig å finne spor av at kommunen har foretatt en individuell og selvstendig barnets beste-vurdering som oppfyller kravene, slik disse er nedfelt i FNs barnekonvensjon, rettspraksis og uttalelser fra Sivilombudet. Når det svikter i identifiseringen av barn og unges interesser, svikter det også i vurderingen av hvordan disse hensynene er veiet mot andre hensyn som gjøre seg gjeldende i saken.

Det er som nevnt vanskelig å finne spor i kommunens saksframlegg, og øvrige dokumenter som fulgte saken til bystyrets behandling, som kan dokumentere at barnets beste har inngått som et grunnleggende hensyn i kommunens vurdering. Dette er en klar svakhet ved saksutredningen og direkte i strid med kravene i FNs barnekonvensjon artikkel 3 om at barnets beste skal inngå i en slik vurdering.

Statsforvalteren kan videre ikke se at denne mangelen er reparert eller avhjulpet gjennom bystyrets underinstansbehandling av lovlighetsklagen. I kommunedirektørens saksframlegg, utarbeidet til bystyrets underinstansbehandling av lovlighetsklagen, erkjennes det langt på vei at vurderingen av barnets beste ikke er skriftliggjort godt nok i planen og saksframlegget. Det er erkjennes også at kommunens barnerepresentant i plansaker i større grad kunne vært involvert i prosessen. Statsforvalteren kan i det alt vesentlige slutte seg til disse betraktningene. Til tross for at manglene



er kommentert, er de ikke rettet opp gjennom en etterfølgende vurdering av «barnets beste» ved underinstansbehandlingen.

Slik Statsforvalteren ser det, innebærer de mangler ved utredningen som det er redegjort for over at bystyrets vedtak i sak 24/26 lider av saksbehandlingsfeil i form av mangelfull utredning og mangelfull begrunnelse. Dersom disse feilene ikke kan antas å ha fått innvirkning på sakens utfall, vil avgjørelsen likevel være gyldig, jf. prinsippet som er lovfestet i forvaltningsloven § 41. Det kan ikke utelukkes at utfallet kunne blitt et annet dersom hensynet til barnets beste hadde vært utredet i tråd med de lovfastsatte kravene. Etter en samlet vurdering, med utgangspunkt i den ulovfestede ugyldighetslæren, finner Statsforvalteren at det hefter slike feil med bystyrets vedtak i sak 24/26 at dette må føre til ugyldighet.

Det er et grunnleggende forvaltningsrettslig prinsipp at ugyldigheten ikke rekker lenger enn ugyldighetsgrunnen tilsier. Det kan fremmes argumenter for at deler av bystyrets vedtak, spesielt det som forutsetter ytterligere utredninger fra kommunedirektøren og som eventuelt får konsekvenser fremover i tid, ikke bør omfattes av ugyldigheten. Statsforvalteren er likevel kommet frem til at det mest ryddige er at hele vedtaket oppheves. Det vil da være opp til kommunen selv å ta stilling til om det skal fremmes et nytt samlet forslag som både omfatter de kortsiktige og de mer langsiktige tiltak som gjelder fremtidig skole- og barnehagestruktur i Bodø kommune.

På bakgrunn av det ovenstående og i medhold av kommuneloven § 27-1 og delegasjonsfullmakt fra departementet treffer Statsforvalteren i Troms og Finnmark følgende

vedtak:

Lovlighetsklagen tas til følge.

Bystyrets vedtak i PS sak 24/26 oppheves som følge av ugyldighet.

Vi ber kommunen gjøre vedtaket kjent for klagerne og kommunestyrets øvrige representanter

Med hilsen

Per Elvestad (e.f.)
assisterende justis- og kommunaldirektør

Jan-Peder Andreassen
fagdirektør



Dokumentet er elektronisk godkjent

Kopi til:

Statsforvalteren i Nordland

Moloveien 10

8002

BODØ